

saa det bliver kun en enkelt Strejfaal, der slumper til netop at gaa den Vej ind ad Rusen. Ogsaa af den Grund synes jeg, at den Ret, der her gives den fri Fisker, kun er til liden Vinding. Jeg vilde meget ønske, at det var saa, som det er blevet udtalt her i Tinget: det danske Vand for den danske Mand. Jeg vil nødigt gøre Aalegaardsejeren Uret, jeg vil gerne gøre Ret og Skel til begge Sider, men jeg maa her særlig tænke paa, at de mange Hundrede fattige danske Fiskerfamilier fremdeles her kunne have deres Levebrød ved ærlig og trofast at gøre deres Gerning og være glade ved at leve, men de ville vanskelig takke den danske Lovgivningsmagt, hvis man saaledes uden videre vedtager denne Lov og derved giver Grundejerne en Ret, som de næppe have drømt om, at de kunne faa, og samtidig dermed saa godt som fordriver de fri Fiskere. Man vil sagtens dertil svare, at det er gamle Rettigheder, som have gammel Hævd, og jeg ser godt efter Kommissionens Oplysninger, som jeg takker for, at de Folk ogsaa have haft en hel Del andre Rettigheder fra Middelalderen. Først er der tilstaaet Gejstligheden mange saadanne Rettigheder, og siden har Adelen ogsaa faaet forskellige Rettigheder, saa paa den ene, saa paa den anden Maade. Jeg ser godt, at Adelen fik den Ret 1671, at den skulde nyde ikke blot Aalegaardsretten, men at den ud for sin Grund skulde have Ret til alt Fiskeri; dog den sidste Ret have de ikke mere, nu have de kun Aalegaardsretten. De havde ogsaa ud for deres Grunde Ret til alt det indstrandede Gods. Den Ret benyttede de den Gang, men nu have de den ikke mere, ligesom de heller ikke havde Ret til at hjælpe Folk til en Stranding, men det gjorde de dog af og til alligevel. Alle den Slags Rettigheder have de haft, og nu synes det mig underligt, at vi efter flere Aars Forløb skulde komme og udvide den gamle Ret, som i mine Øjne er meget tvivlsom.

Jeg vilde ønske, vi kunde faa denne Lov om Saltvandsfiskeriet igennem, da det som Helhed er en god Lov, som mange længes efter, men jeg for mit Vedkommende kan ikke stemme for de Bestemmelser, som ere satte ind i § 6, og jeg har derfor ogsaa det Haab, at Loven paa dens Gang igennem Rigsdagen maa blive forandret saaledes, at der kan være nogen Sandsynlighed for, at de fattige fri Fiskere kunne faa Lov til at fange Aal, og saaledes, at vi ikke behøve at lade store Værdier gaa ud i Havet, uden at de komme nogen Mand til gode, Værdier, der ikke alene her kom den enkelte Fisker

til gode, men derved ogsaa Samfundet, Staten. Jeg haaber, at disse Forhold ved nærmere Overvejelse ville kunne rettes, og jeg skal for øvrigt med disse Bemærkninger anbefale Loven til videre Fremme.

Breinholt-Vandborg: Jeg har tænkt at ville gøre et Par smaa Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, men vil derimod ikke indlede Forhandlingen med flere almindelige Betragtninger over Lovforslaget, saaledes som det vel kunde høre sig til ved 1ste Behandling; jeg gaar nemlig ud fra, at der maa være andre, hvem det maatte ligge nærmere end mig. Jeg skal dog, førend jeg gaar over til de to Bemærkninger, hvorfor jeg har begæret Ordet, forudskikke en Lykønskning til den højtærede Landbrugsminister for det Held, han har haft med den af ham nedsatte Aalegaardskommission. Jeg tror, han fortjener Tak, fordi han har grebet den Udvej, og fordi han har kunnet godkende denne Kommissions Resultat, som formentlig ogsaa dette Ting vil kunne give sin Tilslutning, hvorved Vejen til Lovens endelige Gennemførelse vil være banet i en ikke ringe Grad. Jeg tror derfor ogsaa, at Aalegaardskommissionen fortjener Tak for det grundige Arbejde, den har præsteret, og særlig for den Imødekommenhed, som har frembragt det smukke Resultat: Enighed. Der er jo ganske vist foruden Aalegaardsspørgsmaalet efter min Opfattelse ikke ganske faa Punkter i Lovforslaget, som egne sig til at vække Betæneligheder. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i dem, men holde mig til et eneste Afsnit af Lovforslaget, nemlig § 2, der omhandler forskellige Bestemmelser for Fiskeriet i Limfjorden. Det er jo ganske naturligt, at min Opmærksomhed særlig hændrages dertil, da jeg er Repræsentant for en Limfjordskreds med en meget stor Fiskerbefolkning, og jeg haaber, at jeg for de Anskuelser, jeg vil udtale i saa Henseende, i alt Fald vil finde Støtte hos mine ærede Kolleger fra samme Kreds. Jeg omtalte før, at der kunde være mange Punkter, hvor man kunde nære Betæneligheder. Denne Sag har været behandlet tidligere og det med stor Omhu og megen Udførlighed, tør jeg sige, i et af Landstinget nedsat Udvalg, der ogsaa nærede saadanne Betæneligheder, og hvis jeg ikke husker fejl, indsendtes der fra til Landbrugsministeren en Liste paa ikke mindre end 50 Ændringsforslag. Det vilde dog føre mig for vidt, om jeg vilde komme ind derpaa ved denne Behandling, jeg skal derfor ind-